

cidopis

*Poletni (foto)utrinki
Potep po Toskani
S kuhlo nad stereotipe
Človek ima moč*

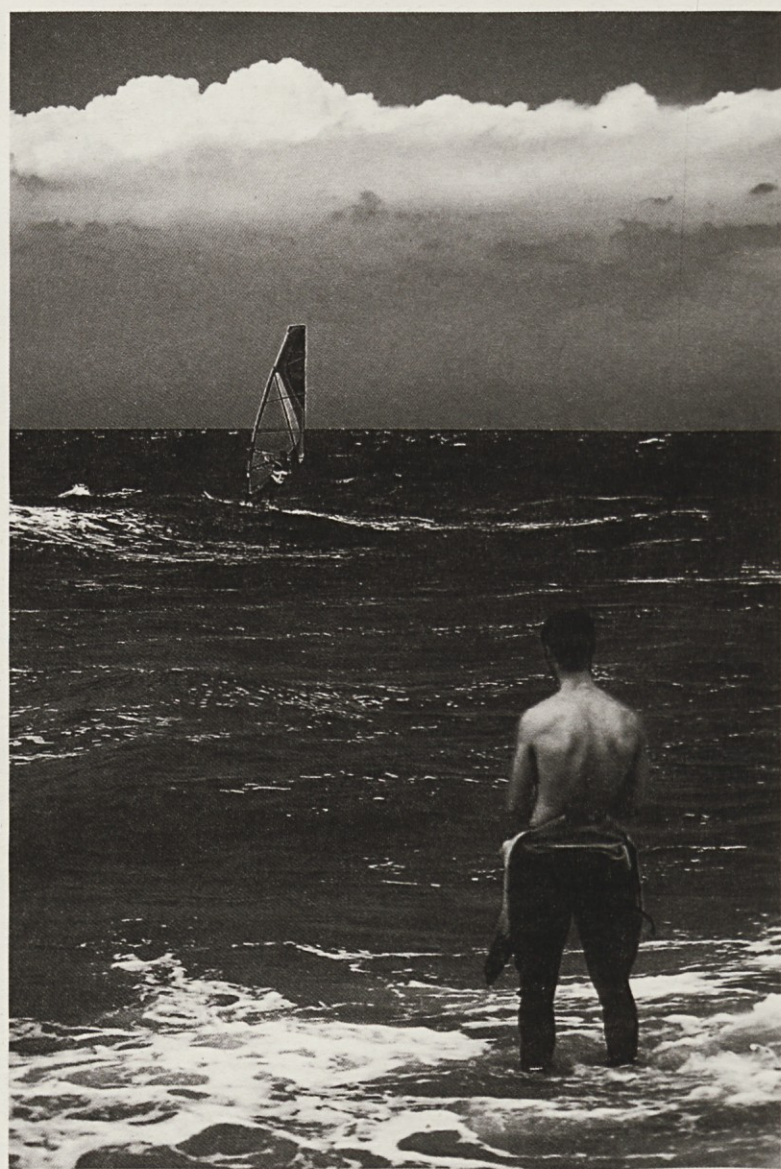
*Poletje bo vroče
Pristno, prepričljivo in preprosto
Moje telo – moja reklama
In kaj je še novega?*

Poletni (foto)utrinki

Jutri se začne junij ... Mesec, ki že zares napoveduje poletje, sladolede, kratke rokave, potepe v toplice ali na morje, pisana potovanja in sončne sprehode, prinaša pa tudi obilico učenja za izpite, maturo in teste. Za kratek oddih med delom vam Cidopisovci ponujamo nov in svež Cidopis, ki vas tokrat med drugim vabi v Toskano, seznanja o poletnem dogajanju na Ptuju in razvaja s krasnimi fotografijami našega Andreja Lamuta. Naj bo vaš junij generala za nepozabno in čudovito poletje!

Polona Ambrožič

Poletje bo vroče

Kaj se bo na Ptujju dogajalo v najbolj vročem delu leta?

Za številne dijake in študente je poletje najboljši čas v letu. Konec izpitov, testov, seminarskih, dolgih ur za šolskimi klopami ... To je obdobje, ko se lahko brezskrbno sončimo, pretegnemo vse ude, ohladimo razgrete glave v vodi in napolnimo baterije za novo šolsko leto. Na Ptujju in v okolici je takrat tudi najbolj živahno. Tradicionalne prireditve, izleti, festivali, vsa dogajanja poskrbijo, da mladim, energije polnim in zabave željnim Ptujčanom in Ptujčankam v teh najdaljših počitnicah v letu ni dolgčas. Mesto se končno prebudi iz zaspanega utripa in prebivalcem ponudi dogajanje, ki ga nestrpno pričakujejo vse leto.

Piše: Živa Rokavec

Junij

V mesecu juniju bodo študentje in dijaki še globoko zakopani v knjige, saj je izpitno obdobje takrat naporno, dijaki in dijakinje pa se borijo še za zadnje ocene ali so na koncu z ustnimi maturitetnimi preizkusi. Da pa skušnjava ne bi bila prevelika, bodo lahko prve želje po dobri zabavi potešili v Mariboru, na vsakoletnem koncertu *Piše se leto*, in v dobri glasbeni družbi peli in plesali pozno v noč. Najmlajši bodo lahko te dni že nekoliko bolj sproščeni, zabavali se bodo na *Pomladni vetrnici*, ki jo vsako leto organizira Društvo prijateljev mladine Ptuj. Ples, zabava, igre, druženje, tradicionalne palačinke in torta ob koncu so tisto, kar na mlade obraze izvabi nasmeh.

Julij

Prvi teden je vsako leto rezerviran za največji pool party v Sloveniji. Za *Bazene energije*, ki jih v Termah Ptuj organizira Klub ptujskih študentov (KPŠ). Priprave nanje so se že začele, saj se lahko na tem spletni strani kluba že odločamo, koga bi na tem največjem ptujskem dogodku želeli poslušati letos. Na izbiro so Kingstoni, Jan Plestenjak, Siddharta, Magnifico ali Jinx. Bazeni energije bodo znova trajali ves dan, obiskovalci pa se bodo lahko kopali, uživali v igrah ob in v vodi, na nagradnih igrah pa dobili lepe nagrade. Zvečer se bo dogajanje preselilo pred glavni prireditveni oder z izbranimi glasbenimi gosti. KPŠ bo v tem času pripravil tudi dva nova projekta. Prvi je poimenovan *Terasa party*. Na terasi pred Kavarno ptujskih študentov se bodo vsak konec tedna dogajali koncerti in pričarali dobro vzdušje na ptujskih ulicah. Drugi projekt bo *Zabavni mix*. K sodelovanju bo KPŠ povabil gledališke in dramske igralce, Imprologo, Stand up komedijo, za uprizoritev predstav pa izkoristil mestno arhitekturo na ulicah, kavarno, Staro steklarsko delavnico in druge koticke na prostem, ki pustijo igralski domišljiji prosto pot. Projekta se bosta nadaljevala tudi avgusta. Julija se bo začel *Turnir v odbojki na mivki*, ki bo trajal vse do začetka septembra. Turnir se dogaja na več različnih prizoriščih, najbolj priljubljeno in tudi najbolj obiskano pa je vsako leto tisto pred Pomaranča barom.

Center interesnih dejavnosti (Cid) bo organiziral *Multilateralno mednarodno mladinsko izmenjavo*, ki se bo pod naslovom Dnevnik mladega Evropejca na Ptujju zgodila med 19. in 26. julijem. Tema izmenjave bo medkulturni dialog in aktivno državljanstvo mladih, saj je leto 2008 v Evropi posvečeno medkulturnemu dialogu. Izmenjavo bo vodila Lea Kolednik.

Če se bo kdo na Ptujju še dolgočasil, se lahko odpelje tudi v sosednji Maribor, kjer bo letos že 16. *Festival Lent*, ki vsako leto ponuja bogat glasbeni in kulturni program. Na večdnem festivalu se zvrstijo priznani slovenski glasbeniki, gledališke predstave, vse življenje v mestu pa se preseli ob reko Dravo.

Čisto na koncu meseca, 30. julija, se bo v Termah Ptuj začel *Mednarodni balonarski praznik*. Vsako leto se zbere veliko

Avgust

Mesec avgust se bo začel s praznikom mesta, s *Ptujsko nočjo*. Pred mestno hišo, gledališčem in kinom se bodo zvrstili koncerti, namenjeni vsem generacijam. Dogajanje za mlade bo pred gledališčem, medtem ko bodo starejši lahko v narodno-zabavnih vižah uživali pred mestno hišo.

Mesec avgust je na Ptujju najbolj živahen mesec, saj se vse dogajanje preseli na prosto, na ulice. Najprej pričakujemo *Filmski kompas*, festival avtorskih filmov z vseh koncev sveta, ki ga bo, kot vsako leto doslej, organiziral KPŠ. Sledil mu bo ulični festival *Ptuj – odprto mesto*, ki ga organizira društvo Povod – društvo za miselno rekreacijo. Načrtovan je obisk članov podobnih društev iz sosednjih držav in tudi iz Izraela in Vietnama. Animacijske skupine, žonglerji, akrobati in ulični umetniki bodo kratkočasilili goste, ki bodo žejo potešili na terasah ptujskih lokalov. Lani je s Povodom sodeloval tudi KPŠ, zato sta se združila festivala Ptuj – odprto mesto in *Mladost v prastarem mestu*. Letos se sodelovanje ne bo ponovilo, zato se bosta projekta znova zgodila ločeno. Sočasno bo v prostorih Minoritskega samostana tudi *Orfest – zborovski festival*.

Če pa bo kdo želel ubežati temu mestnemu vrvežu, se lahko udeleži *mednarodne mladinske izmenjave na Finskem*, ki jo organizira Cid. Njen naslov bo *Back to the forest*, zgodila pa se bo med 11. in 21. avgustom. Udeležijo se je lahko vsi mladi med 16. in 17. letom, ki jih zanima okoljska problematika.

Če bodo asfaltne mestne ulice postale prevroče in se boste želeli ohladiti v bazenih Term Ptuj, se lahko udeležite tudi *III. državnega prvenstva v toboganskem spustu*. Prvo prvenstvo so pripravili 25. 8. 2006, ker pa so organizatorji naleteli na dober odziv obiskovalcev in tekmovalcev, ga bomo letos lahko znova spremljali. Iz term v mesto in nazaj se lahko odpeljete s turističnim vlakom, ki je nova turistična ponudba tega leta.

V termah se bomo lahko poslovili od poletja tudi na vsakoletnem koncertu na prostem, ki je poimenovan kar po svojem glavnem sporočilu: *Adijo poletje!*

To so le nekateri izmed dogodkov, ki nam bodo krajšali vroče poletne mesece. Organizirana bo tudi rekreacija v telovadnicah in na igriščih. Življenje se bo znova preselilo na mestne ulice in tja zvabilo tudi prebivalce mesta. Ptujčanom in Ptujčankam je ponujen bogat program. Škoda, da je tako razgibano le poletje. Šele v teh treh mesecih dobimo občutek, da živimo v kraju, ki ni zaspal na koreninah bogate kulturne dediščine, ampak stopa v korak s časom. Upajmo, da se potem ne bo pogreznil v zimsko spanje kot že tolikokrat do zdaj.

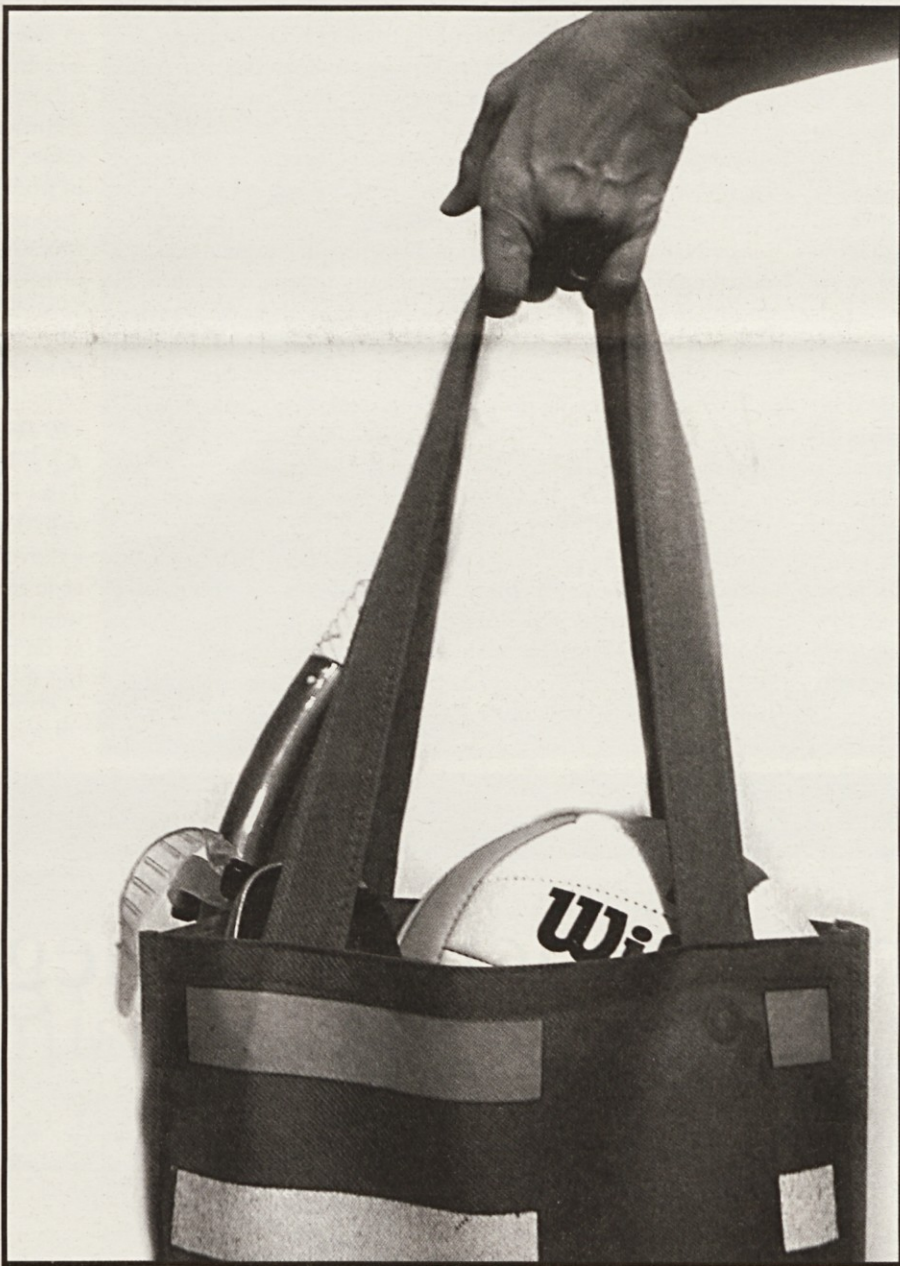

Foto: Andrej Lamut

balonarjev, ki obarvajo nebo nad mestom. Te dni lahko vožnjo z balonom preizkusijo tudi čisto navadni obiskovalci prireditve.

Intervju: Aljaž Godec

Pristno, prepričljivo in preprosto

»Mi umetniki imamo raje kontakt v živo,« je odgovoril na povabilo k sodelovanju v kratkem intervjuju po elektronski pošti ali telefonu. Aljaž Godec je študent sociologije – smer kadrovskega menedžmenta na Fakulteti za družbene vede Univerze v Ljubljani, v prostem času pa se že dolgo ukvarja z gledališko igro in režijo. Je eden izmed aktivnih članov Kulturnega društva Draženci (KDD). Pod njegovo režisersko taktirko so nastale komedije Stevardese pristanjajo, Črna komedija in Afera poln kufer, v katerih je zaigral tudi sam. »Lahko se dobiva v naši kavarni,« je še predlagal. V šolskem letu 2007/2008 je bil izvoljen za vodjo odbora kulturnega programa Kluba ptujskih študentov (KPŠ). Je tisti, zaradi katerega se na Ptuj v Kavarni KPŠ-ja vsak konec tedna dogajajo raznolike in zanimive stvari na področju kulture.

Piše: Živa Rokavec

S katerim gledališkim projektom se trenutno ukvarjaš?

Zdaj igram v Šentjakobskem gledališču v Ljubljani, in sicer v predstavi z naslovom Bog. Tekst je napisal Woody Allen, predstavo pa režira Gašper Tič. Premiera je bil uprizorjena 15. marca, sicer pa bo predstava na sporedu 28. maja in še pozneje v juniju.

Kako se je začelo sodelovanje?

Čisto po naključju. Klical sem v gledališče, ali potrebujejo koga za sodelovanje v predstavi, in sem imel to srečo, da so ravno imeli avdicijo. Avdicijo imajo na vsaka štiri leta, zato sem izkoristil priložnost in bil sprejet. Potem sem ugotovil, da predstavo režira Gašper Tič, poznam ga že iz gledaliških delavnic, ki sem se jih udeležil, pa tudi njegov način dela mi je blizu, zato sem ga vprašal, ali lahko sodelujem v njegovi predstavi. To je bila zame res dobra izkušnja.

Kako dolgo pa nastaja takešna predstava?

Proces nastajanja predstave je zelo podoben kot v dramskih krožkih. Najprej imaš ogrevalne vaje, vaje za gibanje in prostor. Pozneje so glavne vaje, kjer vadiš intonacijo in poudarke. In ko prideš na oder, potem delaš. Biti hočeš čim bolj pristen, realen, sproščen, prepričljiv. Da ne »glumiš«. Gašper Tič pogosto poudarja tri p-je. Pristnost, prepričljivost in preprostost. Tega se moraš držati. Z vajo se naučiš. Najprej je res samo dril, dril, dril, tako da zdaj vem za prav vsako besedo, kako jo povedati, kje jo naglasiti. To postane rutina. Sam sem se v tem času ogromno naučil. Z vajami smo začeli novembra, od novega leta do marca pa smo vadili po pet do šest ur dnevno. Za kvalitetno predstavo je potrebno veliko dela.

V KD Draženci si režiral predstave, v katerih si tudi zaigral. Zadnja je bila komedija Afera poln kufer. Ali je težko združiti režijo in igro?

V KDD smo bili brez režiserja. Ker sem imel največ izkušenj z gledališčem, sem se ponudil, da poizkusim. V tem sem videl izziv. Ker smo potrebovali tudi igralca, sem se tako lani prvič znašel v obeh vlogah. Oboje skupaj je zelo nehvaležno delo. Na dveh koncih moreš biti popolnoma zbran. Moraš usmerjati, koordinirati in odigrati svojo vlogo. Sebe zelo težko vidiš, zato sem na vaje povabil tudi Milana Černela iz KD Vitomarci, da me je opazoval. Med projektom sem se vseskozi tudi učil, režija pa je zame postala zelo zanimiva.

Afera poln kufer je, tako kot prejšnje predstave, naletela na dober odziv med gledalci. Kje jo še lahko vidijo tisti, ki si še niso ogledali?

S predstavo smo se uvrstili na regijsko tekmovanje, ki bo 6. julija v Narodnem domu Ormož. Da smo bili izbrani med prve štiri skupine izmed vseh enaindvajsetih, je lepa referenca, da smo na pravi poti in da počnemo stvari, ki jih ljudje opazijo. Tudi naš igralec, ki se nam je pridružil šele lani, je bil nagrajen za najboljšo stransko vlogo. Pred tekmovanjem pa načrtujemo kakšno uprizoritev na prostem, tega si že dolgo želimo.

Kako to, da se nisi odločil za študij na akademiji za glasbo, režijo, film in televizijo (AGRFT)? Ali pa morda za študij kulturologije?

Takrat sem razmišljal tudi o AGRFT, ampak sem hotel še nekaj uporabnega. Sociologija me je vedno zanimala, v kombinaciji z menedžmentom pa je še bolj uporabna. Vzoredni študij pa bi bilo težko uskladiti, saj akademija zahteva celega človeka. Ni mi žal. Faks mi leži, v tem se najdem, rad hodim na predavanja. Tudi Šentjakobsko gledališče je najvišja stopnička, na katero

Aljaž Godec med igro v Črni komediji. Foto: KD Draženci

se lahko povzpne amaterski igralec, zato sem vesel, da sem lahko del tega.

Na KPŠ-ju si odgovoren za kulturni program. Ta je iz meseca v mesec bolj bogat in raznolik. Skoraj ni vikenda, ko se v Kavarni ne bi kaj dogajalo. Na kaj si pozoren pri sestavi programa?

Vesel sem, da se opazita napredek in trud. Imam odbor, ki res dobro dela. In delo ni težko, če imaš dobro ekipo, zato sem si jo želel sestaviti sam. Če delajo ljudje, ki imajo interes, potem so rezultati dobri. Petke smo namenili kulturnemu dogajanju, sobote pa so namenjene zabavi. Vse temelji na drugačni ponudbi. Želimo izobraževati na kulturnem področju in predstaviti teme, ki niso prikazane le skozi glasbo, literarne večere, igre in potopisna predavanja. Da predstavimo stvari, ki na Ptuj niso pogoste. Zavedamo se, da so študentje zahtevni, da jim moramo ponuditi več raznolikih stvari, da pritegnemo njihovo pozornost. Organizacija sicer zahteva veliko usklajevanja, da so stvari pravočasno in dobro narejene, vendar nam trenutno teče. Vsi se še učimo, ampak načeloma vedno stopimo skupaj in se imamo med delom fajn.

Ali meniš, da je za kulturno dogajanje na Ptuj dobro poskrbljeno? Kaj bi spremenil?

Tako bom rekel. Mislim, da se je v zadnjih letih zgodil kar velik korak naprej. Veliko je društev, ki ponujajo vedno bolj kakovosten program. Ampak Ptuj novosti žal ni navajen, zato se je treba zelo potruditi, da so sprejete. Pogrešam predvsem udejstvovanje mladih, tudi na področju gledališke igre. Želim si, da morda kdaj v KPŠ-ju ustanovimo dramsko skupino, ki bi zapolnila to praznino.

Scena

Večer z nagrajenci literarnega natečaja

Na Cidu deluje literarna skupina, kjer mladi ustvarjalci pilijo svoje talente. Nekaterim leži pisanje poezije, drugi se bolje izražajo v nepesniškem jeziku. Tako eni kot drugi so imeli priložnost predstaviti svoje celoletno ustvarjanje na literarnem večeru, ki se je odvil v petek, 9. maja, v kletnih prostorih Cida.

Piše: Maruška Samobor Gerl

Večer so popestrili štirje začetniki pisane besede, dve dijakinji in dva dijaka. Za svoja dela so bili nagrajeni na natečaju za mlade literarne ustvarjalce, ki ga je razpisala Literarna skupina CID Ptuj. Poezijo sta predstavila lanski in letošnji nagrajenec, dijaka Gimnazije Ptuj, Sergej in Miha Tumpej, dijakinji Nika Bergant in Ingrid Mačus pa sta se preizkusili v prozi. Žal nobene izmed deklet ni bilo na predstavitev, zato je del kratke proze Ingrid Mačus prebrala mentorica literarne delavnice in organizatorica literarnega večera, Kristina Kočan, z delom Nike Bergant pa se nismo imeli priložnosti srečati. Gost večera je bil član komisije, ki je izbrala

nagrajence, Robert Titan - Felix iz Murske Sobote.

Kot se za tako prireditev spodobi, so ustvarjalci in gospe Felix dobili nagrade v obliki knjig, mentorica Kristina Kočan pa se je lahko razveselila šopka.

Večer sta popestrila še glasbenika Marko Korošec na kitari in Herman Gajser na kontrabasu. Odigrala sta nekaj jazzovsko obarvanih skladb, ki so se lepo prilegale vzdušju večera, navdušenje pa je bilo zelo pozitivno, tako da so po odigrani prvi pesmi gostje prosili za dodatek. Obiskovalcev je bilo malo, večinoma so bili znanci nagrajencev, kljub temu pa je bilo vzdušje zelo sproščeno, k čemur so pripomogli še pripravljeni prigrizki in pijača.

Foto: Arhiv Cid Ptuj

Človek ima moč

Človek ima moč, da sam gospodari z naravo. Dano mu je, da deluje kot dober gospodar, ki varčuje z naravnimi viri, ali pa, kot je dandanes kruta realnost, nekontrolirano uničuje bogastvo, ki mu je bilo podeljeno. Za človekovo delovanje proti naravi ali pozabljanje nanjo ni opravičila. Ob nadaljevanju vedenja, kakršnemu smo bili in smo priča še zdaj, je mogoče, da se zgodi, da čez nekaj desetletij ne bomo več našli drevja, ki bi nam bi bilo lahko v napoto.

Piše: *Uroš Sitar*

Lahko bi rekli, da je bilo onesnaževanje vselej del zgodovine človeštva, vendar pa se je zagotovo najbolj drastično povečalo v 20. stoletju, še posebno v drugi polovici, ko so svet preplavili umetni materiali, kot je na primer plastika, in ko so se na naše ceste začele bolj množično zgrinjati gmote kovine na štirih kolesih. Res je, zaživel smo bolj brezskrbno in vedno bolj izkoriščali naravne dobrine, ob tem pa naravi počasi, a vztrajno začeli jemati sijaj, ki ga je imela. Za človeka je zagotovo najhujše dejstvo, da so stroški, ki jih ima z jeklenim konjičkom, kar visoki, vendar pa je davek, ki ga plača okolje, še večji. Največjo škodo, poleg pločevine, ki čez leta ostane za avtomobili, vodi in rastlinam povzroča kisli dež. Ozirajoč se na vse dejavnike, ki so krivi zanj, je seveda samoumevno, da ima ta neljubi pojav širok spekter posledic. Naj mi oprostijo zgodovinarji in drugi, ki se ukvarjajo z rekonstrukcijo in si močno prizadevajo zaščititi kulturne spomenike in druga zgodovinska čudesa, ki pričajo o človekovih zgodovinskih dosežkih, saj so ali smo definitivno že izgubili bitko. Samo predstavljate si lahko, kaj to pomeni za mesta, kot so Atene, Amsterdam, Rim, za vse kraje, ki se lahko postavijo z raznimi gradbenimi in verskimi objekti, pa tudi tistě, ki jim ni vseeno, kaj bo s spomeniki. Z drugimi besedami, materialna čudesa imajo ob dveh stalnih sovražnikih, poletnem soncu z visokimi temperaturami in zimskem mrazu z ledom, zdaj še tretjega – kisli dež. To torej pomeni, da smo objektom, s katerimi se tako radi pohvalimo, kar sami skrajšali »rok trajanja«.

Narava pa ni prizadeta zgolj zaradi kislega dežja. Tukaj je seveda še veliko drugih dejavnikov, ki ji škodujejo. Že dolgo je za okolje usodna problematika smeti. Največja grožnja podtalnici so tako imenovana divja odlagališča, ki naj bi jih bilo pri nas kar približno 1500. Res je, da so začela nastajati in se na žalost še pojavljajo v opuščenih gramoznicah in drugje. Za naravo so najbolj nevarne surovine, kot je na primer plastika, ta je skoraj nerazgradljiva, pa tudi aluminij, ki onesnažuje zemljo še 500 let potem, ko smo ga odvrgli, zato se odpovejmo nakupu pijače v pločevinkah. Problematični pa so tudi vsi drugi nevarni odpadki, akumulatorji, baterije ipd. Na srečo imamo danes že veliko komunalnih odlagališč, vendar pa morajo ta ustrezati strogim kriterijem. Ena izmed zahtev je recimo, da mora tako odlagališče stati na območju, ki je neprepustno za vodo, oziroma na prostoru, obloženem z neprepustnim materialom, saj tako omogoča čiščenje odcednih voda, s tem pa prepreči onesnaževanje podtalnice. Prav tako mora lokacija ustrezati zahtevam varstva voda in zraka, seveda tudi kraja, zadostiti transportnim in ekonomskim pogojem.

Foto: Andrej Lamut

Od obeh prej omenjenih dejavnikov onesnaževanja, torej kislem dežju in smeteh, pa največji davek zagotovo plača prav voda. V raznih bioloških knjigah, ki razlagajo pomen te besede, bi našli tudi rek 'voda je vir življenja'. Toda vse kaže, da se ljudje pomena pitne vode premalo zavedamo. Najprej se posvetimo večjim industrijskim objektom, kjer uporabljajo vodo za razne namene v proizvodnji. V reke vedno znova izpuščajo odpadne vode, ki so potem sicer večkrat prečiščene, a še vedno onesnažene. Seveda pa ne moremo grešnega kozla iskati le v industriji, del krivde nosimo vsi ljudje. Ob vseh naštetih odpadkih so za vodo in življenje v njej škodljivi tudi izlivi, ki so posledica nesreč, na primer izliva nafte v morje. Ni pa skrb zbujajoče samo onesnaževanje, ampak tudi poraba. V gospodinjstvih naj bi je

po nekaterih podatkih porabili kar od 150 do 500 litrov na dan. Seveda pa je ta številka v industriji še precej višja. Za izdelavo enega avtomobila se na leto povprečno porabi kar vrtočevih 450.000 litrov dragocene tekočine, kilogram plastike pa letno stane kar 85.000 litrov. Kar seveda sploh ni poceni.

Veliko škode delajo tudi kmetje, ki svoje pridelovalne površine vse preveč škropijo, to je še posebno opazno v severovzhodnem delu naše države, saj je voda v Pomurju med najbolj onesnaženimi v Sloveniji. Tako lahko sklenuemo, da porabimo vse preveč pitne vode, vse preveč pa je tudi zastupimo. Ljudje bi se morali, upoštevajoč dejstvo, da je ta življenjsko pomembna tekočina ob veliki porabi izjemno draga in dragocena, pošteno zamisliti.

Veliko je stvari, ki jih je človek skozi zgodovino pridobil, s tem pa tudi izgubil. V mislih imam razvoj tehnologije, izgubila pa je predvsem narava. Veliko škode je mogoče opaziti, a se je narava že začela maščevati. Spomnimo se vrste naravnih nesreč, ki so dokazano posledica podnebnih sprememb, tem pa botrujeta onesnaževanje okolja in nepremišljeno poseganje vanj. Naše delovanje se bo moralo v prihodnje korenito spremeniti, če želimo, da bodo poznejši rodovi deležni vsaj delčka narave, ki zaradi nas počasi umira.

Luka izza računalnika kuka

Računalniške novice: In kaj je še novega?

Piše: *Luka Cvetko*

In kaj je še novega razen zelenega gumba za izklop na novem daljincu podjetja One-For-All, na katerega pritisnete, ko svoji zbirki DVD-predvajalnikov, televizorjev, računalnikov ... zaželite lahko noč (ta prek posebnega dodatka pošlje brezžični signal vsem napravam, naj se ugasnejo, in pri tem pomaga ohraniti okolje, denarnica pa tudi ne shujša toliko), Asus Eee PC-jevega piljenja videza, ki se bo predstavil kot model 901 (tokrat Intel inside), ter piratstva, ki gre v EU iz 35 v minus 1? Izdelovalka izdelkov, ki pripomorejo k lepoti grafike, Nvidia, je razbodbala novico o APX – čip zmogljivosti predvajanja videa, grafike OpenGL 3D (več aplikacij naenkrat) z zelo zanimivo kvaliteto videa, pa tudi na zvok niso pozabili. Vse so lepo zavili v paketek, ki vam ga bodo dostavili v novejših mobilnih telefonih – je iPhone *killer* ali ne?

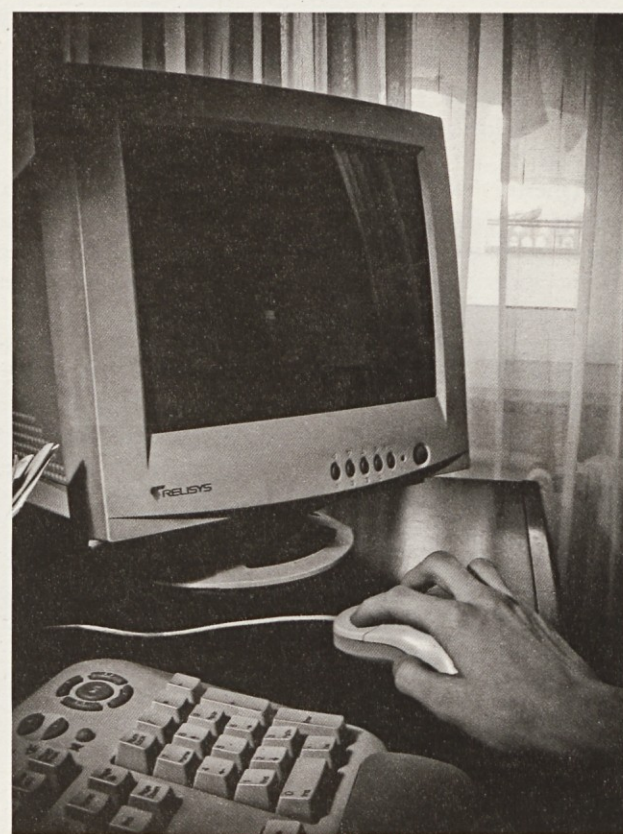

Foto: Andrej Lamut

Potep po Toskani

Že pred prvomajskimi počitnicami nas je pičila potovalna muha, na veliko smo razglabljali, kam bi se Cvetkovi odpravili »čas prebijat«. Za 637 kilometri stojijo lepote Toskane. Počitnice so bile že med okvirjem vrat. Tako je bilo, izbrali smo šesturno vožnjo (če šteje načrt po najkrajšem času) in se na pot odpravili z nepoznavanjem razmer in mer.

Piše in foto: *Luka Cvetko*

V pripravljenosti

Če se že odločate za podoben izlet, ne bi bilo dobro prehitevati dogodkov. To poglavje se je v načrtu zdelo še najmanj pomembno. Malce smo se pozanimali o apartmaju in glavnih zanimivostih. Da pa bi bilo treba vendarle načrtovati, je končni sklep – pred občasno z(a)vito cestno postavitvijo nas je rešil Garmin, pred črno luknjo (osvetljeno s šibko svetlobo upa) – našim apartmajem – pa nihče – glavni razlog je bila preslepitev pri fotografijah. Svoj apartma smo namreč rezervirali prek toskanske turistične agencije na spletu, ki nam je na posnetkih ponujala še tako lepe koticke, stikov za povpraševanje pa nismo dobili do trenutka, ko smo prihod potrdili – ne verjemite vsemu, mar nas niso tega učili že od začetka? In tudi za tistih šest ur vožnje si pripravite kaj, da se zamotite, avtoceste še niso postale zanimive.

Kaj je Toskana?

Približno 22.900 kvadratnih metrov (razkosali so jih med deset province) podeželja in zgodovine obsega ena od 20 italijanskih regij. Za tiste, ki sicer živijo s truščem, je najlepši del potovanja mir, trenutki (za)uživanja zelene barvne scene (gričev, hribov in spustov), da ta ne sameva, je tu veliko rumene oljne repice – pokrajina je tako še en argument za obisk Toskane v prvomajskih praznikih. Slavo ji prinaša tudi pridelava vina (pokrajina Chianti), a vinogradov ne boste opazili prav veliko, saj jih skrbno skrijejo. Pokrajina prevladuje – med daljšim obiskom pa se je morda naveličate, zato nikakor ne pozabite pripraviti načrta za ogled zgodovinskih zanimivosti. Ves utrip je povezan s 15. stoletjem. Prav zato si tu obetajo veliko turističnega zaslužka, še posebno v mestecih. Ta imajo

San Gimignano

Za okus marsikoga najlepše mesto naokrog. Ni kaj prida veliko, napolnijo ga turisti. Za razliko od drugih najdemo tu veliko muzejev (v sklopu teh smo obiskali muzej srednjeveških mučilnih naprav, ogleda ne bi priporočal), umetniških mojstrov, ki stojijo kar na trgih, že od daleč lahko opazimo tri stolpe. Za javnost je odprt le eden. Glavni trg je središče dogajanja, ljudje tam meljejo pice, poskušajo vino in si kaj zaželi ob metu kovanca ali dveh v vodnjak.

Lucca

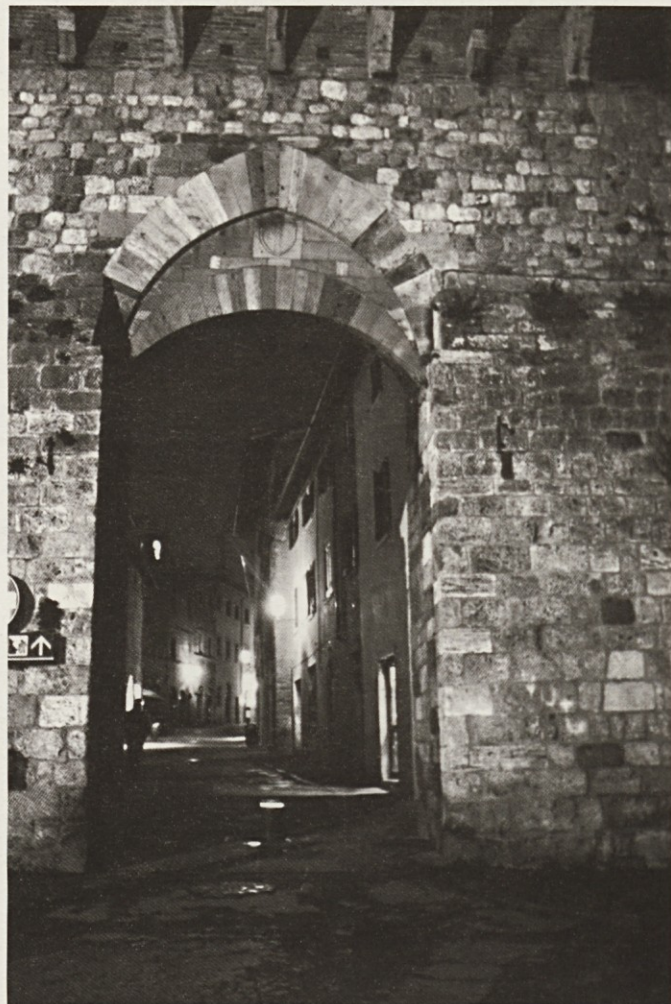
Je majhno mestece s križasto razporeditvijo ulic, kljub obliki pa se ni težko izgubiti. Obdano je s štiri kilometre dolgim obzidjem, ki seže dvanajst metrov v višino. Na dan ogleda je bil ponedeljek, zastoj v gneči šolarjev v precej ozki uličici je bil neizogiben. Presenetljivo srečanje, če upoštevamo, da imamo pri nas v tem tednu počitnice – še en dokaz

o drugačnem življenju Italijanov. V kategoriji znamenitosti najdemo katedrale, cerkve, kamnito umetnost (vodnjaki, kadi na prostem – z neverjetno skrbjo so jih morali izklesati in negovati več let), palačo ... Najbolj znan je osrednji trg, okroglo zbirališče lačnih in žejnih.

Pisa

V glavni vlogi (spet) nastopi glavni trg. Od drugih mest se razlikuje le po tem, da je en in edini igralec, zunaj obzidja so zgradbe zrasle pred kratkim. Na Campo dei Miracoli je skupek čudovitih stavb, katerih ugled zmanjšujejo stojnice z oblačili in igračami. Sklepate lahko o velikosti cerkve, če je že molilnica tako velika kot katera od naših cerkva. Zraven je muzej fresk in umetnosti, za največjo pašo za oči pa poskrbi poševni stolp, ki se nevarno nagiba že stoletja. Če se ozremo naokrog po mestu, vidimo zanimive ljudi; domačini so drugačni, po ulicah se sprehajajo črnci, ki prodajajo ure, in še bi se našlo podrobnosti.

posebno zgradbo.

Zelena okolica je ime pasu, ki že pove, kaj spada tja. Tam je na vsem območju le hiša, morda dve, zraven pa veliko polj, zelenja ... Najdejo se nekatera večja naselja, kjer nastanijo tudi turiste.

Novejši mestni del napolnjujejo stanovanjske površine prenatrpanih blokov, večnadstropnih hiš, kjer najbrž živi več družin hkrati, tu in tam pa opazimo kakšno posamezno za domačine. Turisti ta predel po navadi obhodijo ali prehodijo, vendar mu ne posvečajo preveč pozornosti.

Središče je res pravi center dogajanja. Sprva so bila mesta velika prav toliko, kot so danes mestna središča – to so največkrat z obzidjem (obzidja so četrti in najmanjši, a najpomembnejši del njihove zgodovine, pas teh mestec) ograjeni deli današnjih razširjenih naselij, v katerih so zgradbe starejšega sloga in glavne turistične znamenitosti. Z drugima dvema deloma ga povezujejo prometne povezave. V teh ulicah so promet za avtomobile večinoma omejili, vstop je dovoljen njihovim turističnim avtobusom, parkirišča za druge pa so zunaj, v novejšem delu. Središče je glavno delovno območje domačinov in tudi vir dobička, še posebno pri pobiranju vstopnin za znamenitosti, galerije, muzeje. Hrana seveda ni poceni.

S kuhlo nad stereotipe

Piše: Maja Kračun

Prijateljičin dragi je virtuoz v kuhinji, pravi inovator in umetnik. Moj ima (v nasprotju z mano) gospodinjstvo prirojen občutek za strokovno preganjanje prahu in brezhiben red v omarah. To seveda ni nič posebnega, naj obvestimo tiste, ki so še mnenja, da gre za rušenje »naravnega« reda ali poženščenje. Današnji fantje so lahko in smejo biti kar koli (brez skrbi, tudi punce – trikrat hura za voznice avtobusa). Predvsem pa se jih vedno bolj dotika spoznanje, da je črno-belo polariziranje moškega in ženskega zarjavela praksa. Če ne gre ravno za revolucijo vseh generacij, pa veter zagotovo piha vsaj malce drugače, kot je še pred dvajsetimi leti, ko je bilo absolutno mimo, če si potomca pričakal skupaj s trpečo partnerico v porodniški sobi, ne pa za šankom.

Kljub prijaznim sapicam pa se oglaševalcev seveda ne dotakne. Kar mirno nas pobašejo, vsakega v svoj kot – za štedilnik ali v avtomehanično delavnico, čutnost in skrb v predpasnike, trezno reševanje sveta v jeklene kočije mačotov. Juhu. Vzgoja za enakopravnost se lahko začne. Držim pesti, da jih po navadi poslušamo le po načelu prepriha – saj veste, noter in ven ... Če imate kdaj preveč pozorna ušesa, lahko namreč ujameste toliko prepričljivo povedanih dejstev o vas, da boste še presenečeni.

Novica: v Sloveniji imamo težave z zaprtjem samo ženske! Dokler ne popijete čudežnega zvarka, ste popolnoma neupravičene do odkritja smisla spolnega življenja. Sprašujem se (in ponižno prosim, da me pristojni strokovnjaki o tem poučijo), ali gre za tržno foro – predstavnice z izpopolnjevanjem

obremenjenega spola so najbrž bolj donosna ciljna skupina potrošnikov, saj jih je lažje prepričati (žalostno!) v kakršen koli smrtno nujen nakup – ali pa gre morda za nadvse resna dejstva in moški nikoli nimajo težav s kakanjem. Zato sploh ne jedo mlečnih izdelkov. In jih v zvezi s tako kočljivimi težavicami (je mogoče tudi to, da se kdo še ni znebil čarobnih tabu tem iz vrtca?) sploh ni treba omenjati. Punce, sprijaznite se, ve ste referenca za straniščne zadeve. Tako ali drugače. Zaradi beline in brezhibnosti posvečenih prostorov vam grozi nespečnost,

če ne kar popolna depresija. Mikrobi lahko začnejo resno najedati možgane, samo luzerske gospodinje pa ne dajo nič na »wellness« dišave.

In kaj pri vsem tem počnejo naši fantje? V svetu prepričevanja za nakup igrajo nesporne frajerje, srečkoti. Kot mogočni šejki v haremu skrbno izmerjenih lepotic (po navadi tudi s skrbno odmerjeno drobtinico inteligence) zviška opazujejo, naročajo, čakajo in dobivajo. Da ne bo očitkov o njihovi aktivnejši vlogi, pa so tu supermani serviserji s čudežno rešitvijo, saj ugotovijo,

zakaj kašlja stari pralni stroj, zakaj se ne znebite madežev in katero čistilo morate imeti za srečno gospodinjenje. Vedno imajo pravi komentar in najizvirnejši odgovor. So pa tudi nesporno edini dobri vozniki. Če se zaletimo punce, ni nobene panike, ker se itak ve, da se to dogaja vsak drugi dan, zato pa imamo »posebno zavarovanje, hi hi hi«. Za bruhat.

Res je, priznati bo treba, stereotipi v svet oglaševalskih domislic niso padli z neba ... Oni že vedo, koga nagovarjajo. Pa so ljudje, ki so nagovorjeni, tisti, ki sveto spoštujejo tak red, še v večini? Ja, optimist sem. Morda res pljuvam v morje. Ampak ... ali ne bi bilo lepo, ko bi oglašil kdaj presenetili? Malo vzgajali za prijaznejši svet? Aja, saj res. To najbrž ni donosno. Sladko-kisel nasmeh oglasom ... Vseeno pa vam ni treba dovoliti, da kdor (kar) koli omejuje vaše misli, želje in sanje.

Če imate prav zares tiste težavice, pa kar mirno pred tv. Modrosti tipa: »Draga, psa bom peljal ven, da lahko ti vmes mirno pomiješ posodo,« prebudijo še tako leno prebavo.

Foto: Andrej Lamut

Na prepihu

Moje telo – moja reklama

Piše: Barbara Ferčič

Pred časom mi je kolegica posredovala neki mejl. Tako kot vsako jutro ob svojem ritualu, ki poleg obvezne kave vključuje tudi brskanje po spletu in prebiranje e-pošte, sedem za računalnik in odprem poslano. Ker sem bila ravno v obdobju odločanja o tetovaži, mi je prijateljica za šalo posredovala eno ponudbo, ki je bila dejansko – pazite – poslana čisto uradno, popolnoma prepričana o svojem takojšnjem uspehu angažiranja naivnih punc. Šlo je za tetovaže in motorje. Saj poznate tisti stereotip pomanjkljivo (če sploh) oblečenega dekleta, ki se valja po kakem hudem dvokolesniku ... Sporočilo je šlo približno takole (nisem si zapomnila vsega, ne navajam dobresedno; no, važna je tako ali tako vsebina): menda iščejo mlade, luštne, postavne punce, ki bi se bile pripravljene tetovirati. Ker bi vse to seveda snemali v sklopu neke oddaje, bi bila tetovaža zastonj. Na voljo so bili zgolj trije motivi: srček, preboden z nožem (ali puščico, ne spomnim se več natančno, nekaj takega, skratka), škorpion ali napis (ne spomnim se vsega, ampak nekaj v takem smislu): *Ljubim hitrost!* No, kakopak bi potem sledil še *photo shooting* teh deklet na motorju ...

Verjamem, da bi bilo vse narejeno profesionalno, z dobrim tetovatorjem, z odličnim fotografom, s še bolj privlačnim motorjem, toda gre za sam princip. Gre za to, da je svet tako daleč, da sem pred kakim letom, dvema resnično zasledila ponudbo za poletno delo prek študentskega servisa z zahtevo, naj bodo punce in fantje čim privlačnejši in postavni (pri dekletih šteje tudi velikost modrčka), saj bodo stregli v kopalkah, da morajo ljudje, ki se prijavljajo za navadno pisarniško, administrativno delo, poslati poleg prošnje še svojo fotografijo ... Komercialnost na vsakem koraku. Najboljše bo, da privlačnim, prodajno zanimivim ljudem kar zamenjajo kožo s porcelanom (da se jim ne bo treba ubadati z nego in čiščenjem nečistoč) in jih oblečejo v reklame, saj je premikajoč oglasni pano najboljši za promocijo!

Profesionalni pristop še ni zagotovilo ne za lepoto, ne za osebno zadoščenje in izpopolnjenost, ne za kvaliteto (poglejte samo večino slovenskih časopisov) ...

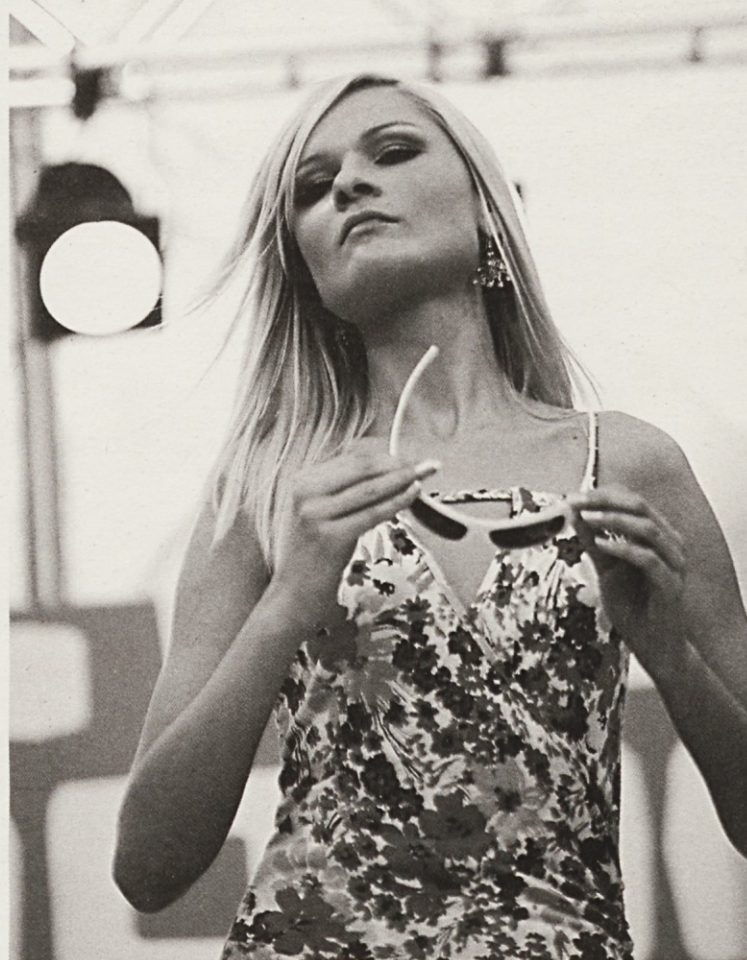

Foto: Andrej Lamut

Center interesnih dejavnosti Ptuj
Osojnikova 9, SI – 2250 Ptuj
tel. 780 55 40 in 041 604 778
www.cid.si cid@cid.si

Program v juniju 2008

Klubski programi

V juniju je na ogled **RAZSTAVA KOSI V MESTNEM PARKU – ZGODBA PROJEKTA MLADI & MESTO**

Poleti 2006 so v mestnem parku ob Dravi mladi iz štirih držav likovno obogatili koše za smeti in tako ustvarjalno prispevali k podobi tega dela mesta. Na pregledni fotografski razstavi bodo na ogled fotografije košev oziroma tega, kar je od njih ostalo, v obdobju od avgusta 2006 do maja 2008. Razstavo ponujamo kot razmislek o kulturi bivanja na Ptuj ob pripravah na kulturno prestolnico 2012.

petek, 6. junija, ob 20. uri

KONCERT MLADE PTUJSKE ZASEDBE »JUSTIN CASE«

Kitaristi in basovski kitaristi igrajo ska, rock in punk, igranja pa se učijo na Cidu. Pred kratkim so posneli prve demoposnetke, zdaj pa se predstavljajo v živo! Vstopnine ni. Več o zasedbi: www.myspace.com/justincasetjud

petek, 13. junija, ob 19.30

ROCK/METAL KONCERT: SNOWBLIND, KRONIKA, NOB (NOTHING OVER BEER)

Na koncertu se bodo predstavili gostje iz Posavja in mladi ptujski glasbeniki. Z glasbeniki iz Posavja bodo prišli tudi njihovi poslušalci, tako da so mladi Ptujčani še posebno vabljeni k spodbujanju svojih glasbenikov in spoznavanju z mladimi iz drugih krajev. Vstopnina: 1 evro.

petek, 20. junija, ob 20. uri

KITARSKI VEČER

Na kitarskem večeru, ki je hkrati letna produkcija, bodo nastopili učenci kitare, ki vadijo pri Marku Korošču in Samu Šalamonu. Spremljali jih bodo basisti, bobnarji in pevci. Vstopnine ni.

nedelja, 29. junija, ob 20. uri v parku pri CID Ptuj, v primeru dežja pa v CID Ptuj

KONCERT OB ZAKLJUČKU GLASBENIH DELAVNIC:

MEDKULTURNI DIALOG V GLASBI

Udeleženci glasbenih delavnic, ki jih skupaj organiziramo CID Ptuj, Društvo Arsana in Glasbena šola Karola Pahorja Ptuj, bodo ob koncu petdnevnega ustvarjalnega dela skupaj z

mentorji predstavili glasbeno izročilo različnih narodov sveta, različnih glasbenih obdobj in stilov. Glasbene delavnice skupaj s koncertom prispevajo k ozaveščanju o pomenu medkulturnega dialoga, ki v Evropi zaznamuje leto 2008.

Skupnostni programi

sobota, 14. junija 2008, ob 16. uri na prostoru Kinološkega društva Ptuj:

14. POMLADNA VETRNIC

DPM Ptuj skupaj s CID Ptuj in Kinološkim društvom Ptuj vabi na ustvarjalno in zabavno prireditev za otroke in starše, na kateri se bomo skupaj igrali pomladne in poletne igre in ustvarjali v najrazličnejših delavnicah. Pripeljale se bodo tudi tradicionalne brezplačne palačinke. Organizatorji vabimo, da pridete na prireditev peš ali s kolesi in da s sabo prinesete podlago za udobno sedenje in sončenje. Otroci imajo brezplačen vstop, odrasli pa plačajo 3 evre.

POČITNIŠKI PROGRAMI ZA OTROKE IN MLADE

Počitniški programi za otroke in mlade, ki jih pripravljajo ptujske športne, kulturne, izobraževalne in druge organizacije, so objavljeni v brošuri Poletje na Ptuj 2008, ki jo izdaja MO Ptuj. Osnovnošolci in srednješolci bodo na šolah pred koncem pouka prejeli še strnjeno informacijo o ponudbi počitniških programov CID Ptuj. Vabljeni k aktivnemu preživljanju prostega časa v družbi vrstnikov!

Prostovoljstvo

Mlade vabimo k sodelovanju v uličnih delavnicah v vlogi animatorjev. Prijave zbiramo do 18. junija 2008 osebno, po telefonu ali po e-pošti.

Mednarodni prorami

Ptuj, 19.–26. julij 2008: VEČSTRANSKA MEDNARODNA MLADINSKA IZMENJAVA »DNEVNIK MLADEGA EVROPEJCA«

Sodelujejo ekipe mladih iz Nemčije, Italije, Francije, Češke, Slovaške in Slovenije.

Rautavaara, Finska, 11.–21. avgust 2008: VEČSTRANSKA MEDNARODNA MLADINSKA IZMENJAVA »BACK TO THE FOREST«

Poleg mladih iz različnih tujih držav sodelujejo tudi mladi s Ptuja.

St. Etienne, Francija, september 2008: VEČSTRANSKA MEDNARODNA MLADINSKA IZMENJAVA »EUROPALINK«

Poleg mladih iz različnih tujih držav sodelujejo tudi mladi s Ptuja.

Ptuj, september 2008: **VEČSTRANSKI MLADINSKI PROJEKT »RAFAELLO«** – lokalni kulturni dogodek na Ptuj v sodelovanju s partnerji iz Oristana (Sardinija, Italija) kot priprava na mednarodno srečanje spomladi 2009.

Odpiralni čas

od ponedeljka do četrtega od 9. do 18. ure, v petek od 9. do 23. ure, v soboto od 19. do 23. ure. Tečaji, delavnice, seminarji in druge oblike dela potekajo tudi zunaj tega časa. Čas brez organiziranih dogodkov je namenjen druženju, poslušanju glasbe, zabavi ter pobudam mladinskih skupin in organizacij, ki lahko prostore in opremo koristijo brezplačno!

Kolofon

Številka 7
Letnik 1
Datum izida: 31. 5. 2008
Kraj izida: Ptuj

Cidopis je glasilo Centra interesnih dejavnosti Ptuj.

Izdal: CID Ptuj
Zanj: Jurij Šarman
Naklada: 400 izvodov
Foto na naslovnici: Andrej Lamut
Tiskarna: Grafis

Urednica Cidopisa in mentorica novinarske skupine v Centru interesnih dejavnosti: Polona Ambrožič

Oblikovalec in tehnični urednik: Andrej Lamut

Novinarji: Andrej Lamut, 17 let, gimnazijec; Barbara Ferčič, 23 let, absolventka; Jasmina Kokol, 15 let, gimnazijka; Luka Cvetko, 12 let, OŠ Velika Nedelja; Maja Kračun, 23 let, absolventka; Maruška Samobor Gerl, 21 let, študentka; Uroš Sitar, 20 let, študent; Živa Rokavec, 20 let, študentka

Lektorici: Barbara Ferčič in Maja Kračun